

Arrest

nr. 40 398 van 18 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN VRECKOM loco advocaat A. HENDRICKX en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd afkomstig uit het gehucht Ghelag nabij Zakho in Noord-Irak. U zou tot het vijfde leerjaar naar school zijn gegaan. Nadien zou u beginnen werken zijn. U zou zich eerst een periode hebben bezig gehouden met de verkoop van cd's en dvd's in de straten van Zakho. Vanaf 2001 tot en met 2003 zou u gewerkt hebben in het tegelbedrijf van uw oom. Nadat uw oom zijn zaak had stopgezet, zou u in 2004 terug op straat cd's en dvd's zijn beginnen verkopen. Op 8 september 2008 zou u zijn benaderd door een Arabier. Hij zou u een aantal cd's hebben aangeboden. U ging ervan uit dat deze cd's enkel liedjes bevatten. Enige tijd later zouden drie leden van de "Asayesh" (Koerdische geheime dienst) u op straat hebben opgepakt. Ze zouden u hebben meegenomen naar een gebouw van de Asayesh waar u werd ondervraagd. Ze zouden u erop gewezen hebben dat u cd's en dvd's had verkocht met daarop verboden documentaires over de misdaden die ten

tijde van het regime van Saddam Hoessein waren begaan alsook ook over hoe terroristen na de val van het regime mensen om het leven brachten. U zou hen hebben gezegd dat u de bedoelde cd's en dvd's van een Arabier had gekocht en dat u helemaal niets afwist over de inhoud ervan. Na deze ondervraging, die ongeveer vier uur zou hebben geduurd, zou u naar een ondergrondse kamer zijn gebracht. In deze kamer werd u met vastgebonden handen neergelegd, waarna u tot aan het hoofd werd ingegraven. Gedurende zeven dagen zou men u hebben achtergelaten zonder dat u te eten of te drinken kreeg. Na één week zou u via bemiddeling van een officier, iemand die uw vader via een kennis van hem kende, zijn vrijgelaten onder de voorwaarde dat u zich de volgende dag terug zou aanmelden. Diezelfde officier zou verantwoordelijk zijn geweest om u de volgende dag naar de Asayesh terug te brengen maar zou u zagezegd hebben laten ontsnappen. Nadat u thuis was aangekomen, zou u evenwel op aanraden van de officier zijn weggevlucht. Op 15 september 2008 zou u vanuit Zakho naar Istanbul (Turkije) zijn gereisd, waar u op 17 september 2008 aankwam. Op 15 oktober 2008 zou u vanuit Istanbul naar België gereisd zijn, waar u op 21 oktober 2008 aankwam. De volgende dag vroeg u asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut u kan worden toegekend omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst verklaarde u dat u op 8 september 2008 werd aangesproken door een Arabier die u cd's en dvd's zou hebben aangeboden. U verklaarde dat dit waarschijnlijk op een woensdag of een op een donderdag moet zijn gebeurd (gehoorverslag CGVS, p. 4). Echter, 8 september 2008 viel op een maandag. Het is merkwaardig dat u de enige datum die u in verband met uw feitenrelaas met stelligheid kan aangeven, verkeerdelijk situeert. Wanneer u bijvoorbeeld zou zijn opgepakt door de Asayesh kan u niet verduidelijken. U kan enkel zeggen dat u op een dag werd aangehouden en werd overgebracht naar één van hun gebouwen (gehoorverslag CGVS, p. 5). In dezelfde context werd u gevraagd een persoonsbeschrijving te geven van de Arabier die u dit bezwarend materiaal heeft verschaft. U kwam echter niet verder dan te stellen dat hij groot was, zonder verdere bijzonderheden (gehoorverslag CGVS, p. 7). Nochtans gebeurde het niet zo frequent dat u als Koerd in Zakho zou zijn aangesproken door iemand van Arabische origine en zou u toch iets specifiekere moeten kunnen zijn.

Voorts verklaarde u gedurende één week te zijn ingegraven toen u gevangen zat in de gebouwen van de Asayesh. Het is opvallend dat u hiervan geen melding heeft gemaakt in de vragenlijst van het CGVS, opgesteld door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U stelt daarin dat u door de Asayesh werd ondervraagd en geslagen maar niet werd gefolterd (vragenlijst CGVS, dd. 19 november 2008, p. 2). Het feit dat u gedurende zeven dagen tot aan uw hoofd werd ingegraven, zonder eten of drinken, bestempelt u aldus blijkbaar niet als een foltering of een ernstige mishandeling. Dat is opmerkelijk en doet ernstige twijfels rijzen aangaande de geloofwaardigheid van dit aspect van uw relaas.

Overigens moet aangestipt worden dat de wijze waarop u over uw detentie vertelt weinig doorleefd en weinig gedetailleerd is. U weet enkel dat het er donker was, dat er niet veel gebeurde en dat u gedurende zeven dagen in dezelfde positie bleef ingegraven. Aangezien u beweert een week lang in onmenselijke omstandigheden en zonder enig contact met de buitenwereld te zijn opgesloten, moet deze gebeurtenis toch een bijzondere indruk op u hebben gemaakt. Er kan redelijkerwijze verwacht worden dat deze ervaring u in diepe mate zou hebben aangegrepen. U hierop gewezen, stelt u dat u zich nu op uw gemak voelt en geen schrik meer heeft (gehoorverslag CGVS, p. 6). Uw verklaringen getuigen van weinig betrokkenheid bij wat u zou zijn overkomen. In ditzelfde verband dient bovendien te worden gewezen op het volgende. Nadat u zeven dagen was opgesloten, zou men u, mits tussenkomst van een officier, even hebben vrijgelaten opdat u zich thuis kon verfrissen en kon verzorgen. U zou evenwel van de gelegenheid gebruik hebben gemaakt om onmiddellijk te vluchten (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U zou direct zijn vertrokken en zou het eerste deel van uw reis te voet te hebben afgelegd. U zou ondermeer een rivier hebben moeten oversteken (zie gehoorverslag DVZ, vraag 34). Vooreerst is het opmerkelijk dat u vrijwel onmiddellijk, zonder enige voorbereiding, zou zijn kunnen vluchten, op weg naar Europa. Wat echter totaal ongeloofwaardig is, is dat u deze zeer inspannende en risicovolle reis zou hebben afgelegd onmiddellijk nadat u zeven dagen lang in zeer moeilijke omstandigheden, en bovendien zonder enig voedsel of drank, zou zijn opgesloten. Dat u niet meer tijd nodig had om u al dan niet medisch te laten verzorgen en op krachten te komen, is zonder meer ongeloofwaardig.

In verband met uw vrijlating verklaarde u dat deze plaatsvond op voorwaarde dat u zich de volgende dag terug zou aanmelden. Via bemiddeling van een belangrijk officier die uw vader via een kennis van hem zou hebben gekend, zou men tot deze regeling zijn gekomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U zou de volgende dag moeten terugkeren en zou bij uw terugkeer zagezegd "ontsnappen". Deze gang

van zaken is erg opmerkelijk. U verklaarde in dit verband dat de officier erg veel macht en invloed had en dat hij het zich aldus kon permitteren om u "te laten ontsnappen" (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Het is opmerkelijk dat u deze informatie kan verschaffen gelet op het feit dat u op het CGVS bijna geen andere informatie kan geven over deze behulpzame officier. U kan enkel zeggen dat hij een machtig iemand was die uw vader via een kennis van hem heeft leren kennen. Bovendien is het hoegenaamd niet duidelijk waarom deze officier klaarblijkelijk een dergelijk groot risico heeft genomen door u, een totaal onbekend iemand voor hem, vrij te laten en naderhand zagezegd te laten ontsnappen. Verder dient opgemerkt dat u erg vage verklaringen aflegde over wat er gebeurd is nadat u het land bent ontvlucht. U verklaarde dat zowel uw vader als uw broer nog zijn opgepakt voor ondervraging. U kon deze feiten evenwel niet in de tijd situeren en u kon geen verdere details geven over wat hen precies is overkomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6 en p. 7). Nochtans houden deze feiten verband met uw problemen en kan van u worden verwacht dat u zich hierover zou informeren. Deze houding wijst op een zeker gebrek aan interesse voor wat uw familieleden is overkomen en wat hun actuele situatie is. Deze houding is niet verenigbaar met uw beweerde vrees voor vervolging.

Alsook dient nog opgemerkt dat u uw verklaringen niet staakt aan de hand van enige bewijsstukken.

Omwille van bovenstaande redenen wordt uw asielrelaas in een ongeloofwaardig daglicht gesteld.

Tot slot wenst het CGVS op te merken dat uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van veralgemeend, willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Ter staving van uw asielrelaas legde u enkel uw identiteitskaart en uw bewijs van nationaliteit voor. Deze documenten bevestigen uw persoonsgegevens, dewelke hier niet ter discussie staan. De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept een schending in van de materiële motiveringsplicht.

Hij stelt dat de Commissaris-generaal hem ten onrechte verwijt incoherente verklaringen af te leggen over de dag van de week waarop 8 september 2008 viel, te dezen de dag dat zijn problemen begonnen en voert aan dat het normaal is dat hij zich dit niet meer herinnert. Hij kan evenmin exact aangeven wanneer hij door de Asayesh werd opgepakt.

De persoon van Arabische herkomst had volgens verzoeker geen specifieke persoonskenmerken.

Verzoeker bevestigt zijn verklaringen dat hij een week was ingegraven en dat dit uiteraard dient te worden beschouwd als een folterpraktijk. "Daar verzoeker bijna het bewustzijn verloor, kon hij geen detail weergeven met betrekking tot zijn detentie."

Hij volhardt in zijn verklaringen omtrent de tussenkomst van een officier en stelt dat hij niet veel informatie over de betreffende officier kan geven.

Verzoeker vreest in geval van terugkeer voor zijn leven omwille van zijn problemen met Asayesh.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de

feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient inzake de asielaanvraag een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van het CGVS over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert, zonder dat het een aanvullend onderzoek kan zijn en zich uitsluitend op het rechtsplegingdossier baseert, rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake het aangevoerde asielrelaas.

Verzoekers relaas ontbeert geloofwaardigheid aangezien (i) hij in de vragenlijst (administratief dossier, stuk 8, Vragenlijst, p.2) geen melding maakte van het later aangevoerd feit dat hij gedurende zeven dagen werd ingegraven, zonder voedsel of drank en waarbij hij evenmin naar het toilet kon gaan (administratief dossier, stuk 3, p.5), hetgeen een essentieel element in het vervolgingsrelaas betreft (ii) het niet plausibel is dat hij, na zeven dagen detentie in bijzonder zware omstandigheden - hetgeen duidt op de zwaarwichtigheid van de feiten -, de toestemming kreeg om naar huis te gaan om zich te wassen en zich daags nadien opnieuw zou moeten aanmelden (*ibid.*, p.6) (iii) het evenmin aannemelijk is dat hij, na dergelijke detentieomstandigheden, zonder de minste voorbereiding of medische verzorging zijn vlucht naar België kon aanvatten. Dient tevens te worden opgemerkt dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker, als professioneel verkoper, de cd's - dan wel dvd's - niet heeft bekeken wanneer hij deze kocht, al was het maar om na te gaan of hij geen miskoop had gedaan of om zijn koopwaar later aan de man te brengen. Het is tevens ongeloofwaardig dat algemeen bekende feiten zoals de misdaden van het regime van Saddam Hoessein - waarvan zeker de Koerdische bevolking het slachtoffer is geweest - en terroristen, die door vele mediadragers verspreid worden, aanleiding zouden geven tot dergelijke voorgehouden detentie.

In het kader van de devolutieve kracht van het onderhavige beroep volstaan de kwestieuze vaststellingen om de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas vast te stellen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.1. Verzoeker roept artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet in en stelt in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming.

3.2. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie sub 2.2.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

Verweerder stelt terecht vast dat verzoeker geen poging doet om de motivering inzake beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet te weerleggen. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier (stuk 12: landeninformatie) en wordt door de Raad overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS